

Το κάστρο της Ηγουμενίτσας σε έγχρωμο σκίτσο άγνωστου αυτόπτη μάρτυρα που επέβαινε στον στόλο του Φραντσέσκο Μοροζίνι το 1685. Στο σκίτσο έχει αποδοθεί ο οικισμός εντός αλλά και εκτός των τειχών καθώς και το μικρό βοηθητικό κάστρο (fortini) στην περιοχή του λιμανιού. Τα τείχη και οι πύργοι απεικονίζονται με οδοντωτές επάλξεις. Διακρίνεται το διατείχισμα της ακρόπολης και στα αριστερά ο μιναρές του τζαμιού. Λίγο πριν την απόβαση και τη λεηλασία των Βενετών, η τούρκικη φρουρά και οι κάτοικοι του κάστρου είχαν προλάβει να το εγκαταλείψουν (Gomenize Abandonate, δηλαδή εγκαταλελειμμένη). Προέλευση: Biblioteca Querini Stampalia / Βενετία

The castle of Igoumenitsa depicted in a colour sketch by an unknown observer aboard the Francesco Morosini fleet in 1685. The sketch shows the settlement both within and outside the walls, as well as the small auxiliary castle (fortini) in the port area. The walls and towers are depicted with crenulations. The internal wall of the acropolis can also be seen on the right, along with the minaret of the mosque to the left. Shortly before the arrival and subsequent looting by the Venetians, the Turkish guards and inhabitants of the castle had managed to evacuate the site (Gomenize Abandonate, ie abandoned). Part of: Biblioteca Querini Stampalia / Venice

Πληροφορίες:
Εφορεία Αρχαιοτήτων Θεσπρωτίας
Ταχ. Δ/ση: Κύπρου 68, 461 00 Ηγουμενίτσα
Τηλ. (+30) 26650 29177, 29178
email: efathe@culture.gr
website: www.igoumenitsamuseum.gr

Έργο συγχρηματοδοτούμενο από την Ευρωπαϊκή Ένωση, το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (Ε.Τ.Π.Α.) και την Εθνική Συμμετοχή των χωρών Ελλάδας και Ιταλίας.

Information:
Ephorate of Antiquities of Thesprotia
Address: Κυπρου 68, 461 00 Igoumenitsa
Tel: (+30) 26650 29177, 29178
email: efathe@culture.gr
website: www.igoumenitsamuseum.gr

The project is co-funded by European Union, European Regional Development Fund (E.R.D.F.) and by National Funds of Greece and Italy.

Υπουργείο Πολιτισμού
Εφορεία Αρχαιοτήτων Θεσπρωτίας
Ministry of Culture
Ephorate of Antiquities of Thesprotia

Κάστρο Ηγουμενίτσας Igoumenitsa Castle

CoHeN
COASTAL HERITAGE NETWORK

ΔΙΚΤΥΟ ΠΑΡΑΚΤΙΑΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

Το «Δίκτυο Παράκτιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς» (CoHeN) είναι ένα στρατηγικό έργο, που χρηματοδοτήθηκε από το Πρόγραμμα Interreg V-A Ελλάδα-Ιταλία 2014-2020. Στόχος του είναι η προώθηση του πολιτιστικού τουρισμού, μέσω της δημιουργίας και αξιοποίησης ενός δικτύου σημαντικών πολιτιστικών μνημείων κατά μήκος της διασσυνοριακής περιοχής Αδριατικής και Ιονίου. Συμπεριέλαβε παρεμβάσεις σε 17 επιλεγμένα μνημεία (11 στην Ελλάδα και 6 στην Ιταλία), με σκοπό την προστασία, την ανάδειξη και τη βελτίωση της προσβασιμότητας και λειτουργικότητάς τους. Στο εταιρικό σχήμα του έργου συμμετείχαν η Εφορεία Αρχαιοτήτων Αιτωλοακαρνανίας και Λευκάδας ως επικεφαλής εταίρος και οι Εφορείες Αρχαιοτήτων Ηλείας, Θεσπρωτίας και Κέρκυρας από την ελληνική πλευρά και το Τμήμα Τουρισμού και Πολιτιστικής Οικονομίας και Εδαφικής Αξιοποίησης της Περιφέρειας Απουλίας από την ιταλική. Ο συνολικός προϋπολογισμός του έργου ήταν 6.945.521 ευρώ.

Coastal Heritage Network - CoHeN was a strategic project funded by the Interreg V-A Greece-Italy Programme 2014-2020. Its aim is to promote cultural tourism, by creating a network of important cultural monuments along the Adriatic and Ionian border region. The project included interventions in 17 selected monuments (11 in Greece and 6 in Italy), in order to protect and make them more accessible and functional, so that they become hubs of cultural activities, services and exhibitions. The partners of the project were the Ephorate of Antiquities of Aitolioakarnania and Lefkada, as the leader partner, and the Ephorates of Antiquities of Ilia, Thesprotia and Corfu from the Greek side and the Puglia Region - Department of Tourism, Economy of Culture and Valorization of Territory from the Italian side. The total budget of the project was 6,945,521 euros.

Η ίδρυση του πρώτου οχυρού στην Ηγουμενίτσα ανάγεται στους ρωμαϊκούς χρόνους και σχετίζεται πιθανότατα με τον υστερορωμαϊκό και παλαιοχριστιανικό οικισμό που ανασκάπτεται στον κάμπο Λαδοχωρίου στον μυχό του κόλπου. Από την εγκατάλειψη του οικισμού τον 6ο αι. και ως τα μέσα του 13ου αι., οπότε η Θεσπρωτία ενσωματώνεται στην επικράτεια του Δεσποτάτου της Ηπείρου, παραμένει άγνωστο με ποια μορφή συνεχίστηκε η κατοίκηση στην περιοχή.

Το κάστρο συνδέεται με την ιστορία του οικισμού της Ηγουμενίτσας από τον 15ο αι. και εξής, όταν η πόλη αποτέλεσε εμπορικό σταθμό και ένα από τα φυλάκια της Βενετίας στη δυτική Ελλάδα μέχρι την οριστική κατάληψή της από τους Οθωμανούς το 1540.

Το 1685 το -τούρκικο πλῆον- οχυρό ανατινάχθηκε από τον βενετσιάνικο στόλο με επικεφαλής τον ναύαρχο Φραντσέσκο Μοροζίνι.

Έναν αιώνα αργότερα, στα τέλη του 18ου αι., ο Αλῆς Τεπελενλής, πασάς των Ιωαννίνων, κατέλαβε την περιοχή και επισκεύασε μερικώς το μισογκρεμισμένο οχυρό της.

Στους αιώνες που ακολούθησαν η περιοχή ερημώθηκε και καλύφθηκε από τη λήθη. Λίγο μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, το βόρειο τμήμα του κάστρου καταστράφηκε, προκειμένου να κατασκευαστεί δεξαμενή για τις ανάγκες υδροδότησης της αναπτυσσόμενης πόλης και του λιμανιού της.

- 1 ΠΥΡΓΟΣ
- 2 ΠΥΛΗ
- 3 ΚΑΝΟΝΙΟΘΥΡΙΔΑ
- 4 ΔΙΑΤΕΙΧΙΣΜΑ
- 5 ΠΥΡΙΤΙΔΑΠΟΘΗΚΗ
- 6 ΝΕΟΤΕΡΗ ΔΕΞΑΜΕΝΗ

Το Κάστρο της Ηγουμενίτσας έχει τραπεζιόσχημη κάτοψη με τεθλασμένη την ανατολική πλευρά.

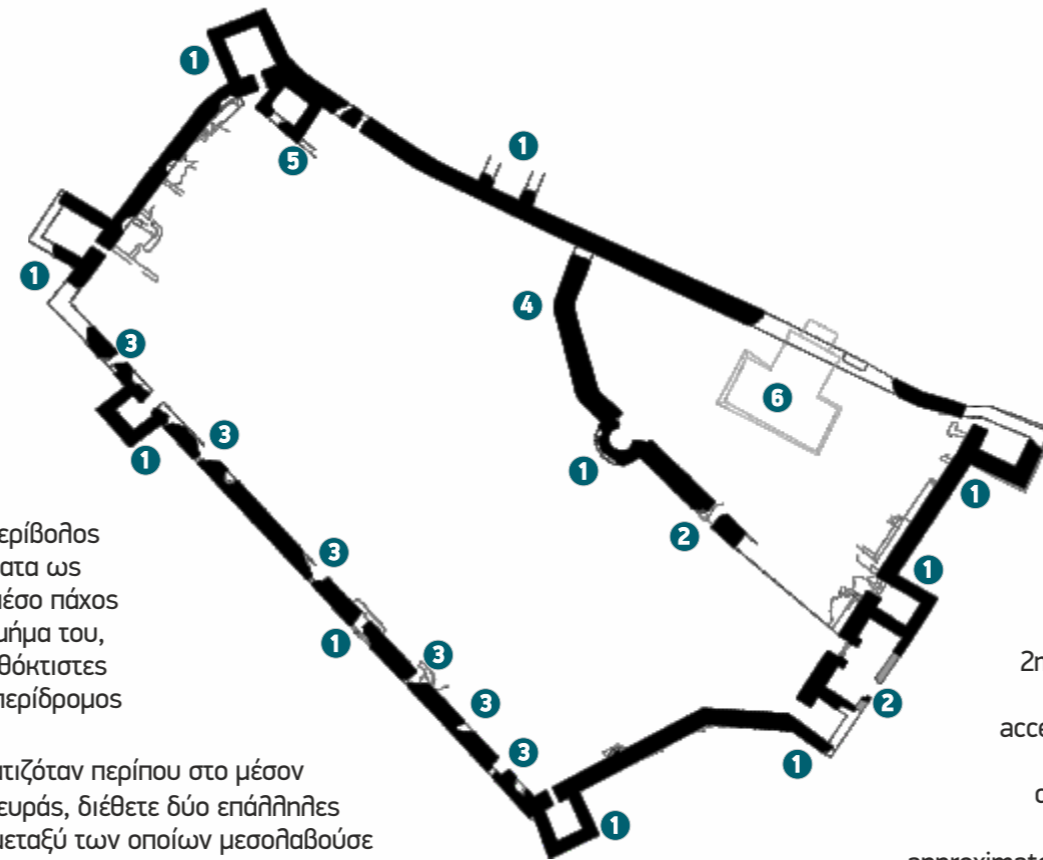
Ο οχυρωματικός περίβολος σώζεται κατά τμήματα ως ύψος 6μ. και έχει μέσο πάχος 2μ. Στο ανώτερο τμήμα του, προσβάσιμος με λιθόκτιστες κλίμακες, υπήρχε περίδρομος με παραπέτο.

Η πύλη, που σχηματιζόταν περίπου στο μέσον της ανατολικής πλευράς, διέθετε δύο επάλληλες έκκεντρες θύρες, μεταξύ των οποίων μεσολαβούσε λιθόστρωτος χώρος. Η άμυνά της ενισχυόταν εκατέρωθεν με ορθογώνιους πύργους. Με πύργους ενισχύονταν και οι υπόλοιπες πλευρές και οι γωνίες του οχυρού. Τοξωτές πύλεις οδηγούσαν από το εσωτερικό του κάστρου στο ισόγειο των πύργων.

Κατά μήκος της καλύτερα διατηρημένης νότιας πλευράς της οχύρωσης υπάρχουν κανονιοθυρίδες. Κάθε κανονιοθυρίδα διέθετε διαφορετικό προσανατολισμό, ώστε να υπερασπίζεται διαφορετικά τμήματα της εισόδου του κόλπου της Ηγουμενίτσας.

Το βορειανατολικό τμήμα του κάστρου έκλινε με διατείχισμα. Ημικυκλικός πύργος προστάτευε την πύλη του διατείχισματος, που έκλινε με ξύλινη θύρα.

Λιγοστά κατάλοιπα από τα κτήρια στο εσωτερικό της οχύρωσης έχουν μέχρι σήμερα διατηρηθεί. Το καλύτερα σωζόμενο, κοντά στον βόρειο πύργο, αποτελεί μάλλον την πυριτιδαποθήκη του κάστρου.

The Castle of Igoumenitsa has a trapezoidal layout with its eastern side in a zigzag line.

The fortification walls are preserved in places up to a height of 6m and are 2m in average thickness. On their upper part, accessible by stone stairs, there was a perimetric corridor with a parapet.

The gate, which was approximately in the middle of the east side, had two successive eccentric doors, between which there was a stone-paved room. It was secured by two rectangular towers on either side. Towers there were also along the walls and at the corners of the fortress. Arched gates linked the interior of the castle with the towers ground floor.

Along the better preserved southern side of the fortification there were cannon-openings. Each cannon-opening had different orientation, in order to defend different parts of the entrance of the bay of Igoumenitsa.

The north-eastern part of the castle was secured by an inner cross-wall (diateichisma), forming an interior acropolis.

A semicircular tower protected the gate of the cross-wall, which closed with a wooden door.

A few remains from the buildings inside the walls have been preserved and partially excavated. One of these, near the north tower, is probably the gun powder house of the castle.

The foundation of the first fortress in Igoumenitsa is dated to the late Roman period, and is probably associated with the late Roman to early Christian settlement of Ladochori, founded by Roman settlers during the 2nd century A.D. in the middle of the bay of Igoumenitsa. It remains unknown in what form the habitation continued in the area of the modern city from the abandonment of the pre-existing Roman settlement in the 6th century and until the middle of the 13th cent.

The castle is connected with the history of Igoumenitsa from the 15th century onwards, when the town became a trading post and one of the outposts of Venice in western Greece until its final occupation by the Ottomans in 1540.

In 1685, the Turkish fort was blown up by the Venetian fleet led by Admiral Francesco Morosini.

A century later, at the end of the 18th century, Ali Paşa Tepelenë of Ioannina, took control of the area and partially repaired the half destroyed fortress.

During the following centuries, the area was abandoned and completely forgotten. A few years after World War II, the northern part of the castle was destroyed and a water tank was constructed for the needs of the developing city and its port.

- 1 TOWER
- 2 GATE
- 3 CANNON-OPENING
- 4 INNER CROSS-WALL
- 5 GUN POWDER HOUSE
- 6 MODERN WATER TANK